

Coperta și tehnoredactarea: Valerian Susan

Corectura: Claudia Năstasă

© Editura Lumea Credinței – 2019

Pentru prezenta ediție

Editor: **Lumea Credinței SRL**

Str. Oborul Nou nr. 5B, sector 2,

cod poștal 021441, București

Tel. 031 422 84 23

e-mail: razvan.bucuroiu@lumeacredintei.com

Director: **Răzvan Bucuroiu**

Consilier editorial: **Răzvan Codrescu**

Distribuție:

S.C. Supergraph S.R.L.

Str. Ion Minulescu nr. 36

031216, sector 3, București

Tel.: 021/320.61.19; 021/319.10.83

Fax: 021/319.10.84

**Sofian Boghiu • Ion Buga • Benedict Ghiuș
• Vasile Gordon • Cleopa Ilie • Serafim Man
• Constantin Necula • Teofil Păraian • Antonie
Plămădeală • Boris Răduleanu • Iachint Unciuleac**

Introducere

Nașterea Maicii Domnului

Cele mai frumoase predici

Volum îngrijit
de Marius Vasileanu

 Credinței
editura

București

Cuprins

MARIUS VASILEANU	
<i>Introducere</i>	5
PĂRINTELE SOFIAN BOGHIU	
<i>Cuvânt la Nașterea Maicii Domnului</i>	11
PĂRINTELE PROFESOR ION BUGA	
<i>Nașterea Maicii Domnului</i>	21
PĂRINTELE BENEDICT GHIUȘ	
<i>Predică la Nașterea Maicii Domnului</i>	31
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON	
<i>„Înțelepciunea și-a zidit sieși casă”</i>	43
PĂRINTELE CLEOPA ILIE	
<i>Predică la Nașterea Maicii Domnului</i>	49
PĂRINTELE SERAFIM MAN	
<i>Nașterea Maicii Domnului</i>	65
PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN NECULA	
<i>Predică la Nașterea Maicii Domnului</i>	77
PĂRINTELE TEOFIL PĂRĂIAN	
<i>Nașterea Maicii Domnului</i>	93
MITROPOLITUL ANTONIE PLĂMĂDEALĂ	
<i>Cine se poate urca la Cer?</i>	111

PĂRINTELE BORIS RĂDULEANU

Nașterea Maicii Domnului..... 133

PĂRINTELE IACHINT UNCIULEAC

Sărbătoarea Nașterii Maicii Domnului..... 147

MARIUS VASILEANU
.....
PĂRINTELE SOPHAN BOBÎU
.....
PĂRINTELE PROFESOR ION BUGA
.....
PĂRINTELE BENEDICT GHIUȘ
.....
PĂRINTELE PROFESOR VASILE GORDON
.....
PĂRINTELE CLEOPA ILIE
.....
PĂRINTELE SERAFIM MAN
.....
PĂRINTELE PROFESOR CONSTANTIN NECULA
.....
PĂRINTELE TEODIL PĂRĂIAN
.....
METROPOLITUL ANTONIE PLĂMĂDEALA
.....

1. Pogorârea Sfântului Duh
2. Schimbarea la față
3. Adormirea Maicii Domnului
4. Înălțarea Sfintei Cruci
5. Acoperământul Maicii Domnului
6. Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil
7. Sfântul Nicolae
8. Botezul Domnului
9. Înălțarea Domnului
10. Buna Vestire
11. Intrarea Domnului în Ierusalim
12. Izvorul Tămăduirii
13. Înălțarea Domnului
14. Sfântul Prooroc Ilie
15. Nașterea Maicii Domnului

Cuvânt la Nașterea Maicii Domnului *

Nașterea ta, de Dumnezeu Născătoare, bucurie a răsărit la toată lumea”. Așa începe troparul sărbătorii de astăzi, în seara aceasta și duminică. Și în adevăr, frați creștini, nicio naștere din câte cunoaște istoria lumii n-a adus omenirii întregi atâta bucurie câtă bucurie a adus în lume nașterea Sfintei Fecioare Maria. De la nașterea ei, un nou orizont se deschide pentru omenirea întreagă și de atunci începe a se scrie o nouă istorie în lume, istoria mântuirii neamului omenesc sau, cum spune sfântul Ioan Damaschin: „Astăzi este începutul mântuirii noastre”. Venirea ei în lume a fost făgăduită de Dumnezeu protopărinților noștri în raiul cel pământesc, apoi a fost binevestită de proroci și așteptată cu dor și înfrigurare de toate generațiile de-a lungul miilor de ani, ca pe a aceleia care avea să nască pe

* Rostit sâmbătă 7 septembrie 1986, la utrenia sărbătorii.

Mesia, Mântuitorul lumii. Generații întregi s-au rugat pentru această întrupare din Maica Domnului.

Știm că ea era vasul ales în care S-a pogorât și S-a întrupat Mântuitorul lumii. Precum se știe, Sfânta Fecioară Maria este binecuvântatul rod al rugăciunii îndelungi și cu multe lacrimi a bătrânilor și fericitelor ei părinți, Ioachim și Ana. Amândoi erau coborâtori din neamul împărătesc al lui David și locuiau în Nazaretul Galileei. În centrul Nazaretului de astăzi se arată locul unde a trăit odinioară Sfânta Fecioară Maria cu familia sa. Și într-adevăr, frați creștini, în Nazaretul de astăzi este o mare catedrală a Bunei Vestiri, cea mai mare în acel oraș. Și în centrul ei – are și etaj – e un fel de grilaj, cobori niște trepte și acolo se păstrează și astăzi căsuța sfinților ei părinți, Ioachim și Ana. Mai aveau încă o casă la Ierusalim acești bătrâni părinți ai Maicii Domnului. Acolo își duceau viața, în adâncă evlavie și curăție, în post și în fapte bune, dar toate învăluite în foarte multă tristețe, singuri, fără urmași, coborau încet către amurgul vieții. Și totuși, nici bătrânețea, nici sterpiciunea Anei nu-i descurajau în așteptarea lor și nu încetau a se ruga lui Dumnezeu să le dăruiască un copil. Tradiția confirmată de sfântul Ioan Damaschinul ne spune că adeseori se rugau cu aceste cuvinte: „Doamne, Adonai, Eloï, Savaot, cunoști ocară lipsei de copii, cunoști tristețea și amarul nostru; dacă

vei privi la smerenia robilor Tăi și vei da robilor Tăi un copil, Ție Ți-l vom face dar”.

Și în adevăr, Dumnezeu le-a ascultat smerita lor rugăciune și așa, ramura stearpă și uscată a tulpinii lui David rodește rod minunat, pe prunca Maria. Această fică a bătrânilor Ioachim și Ana nu era asemenea celorlalte fiice ale oamenilor, ci una fără seamăn între ele, chiar dacă mulți din acea vreme nu puteau înțelege rostul ei dumnezeiesc în lume. Pentru că ea era femeia care avea să zdrobească capul șarpelui – cum spune în Cartea Genezei la început – făgăduită de Dumnezeu primilor oameni; ea era femeia înconjurată de nimbul celor mai negrăite însușiri, ea era fecioara cea minunată și plină de har, binevestită de prorocul Isaia; care fecioară fiind, va naște pe Emanuil și va rămâne fecioară și maică, va fi locașul feciorelnic și Maică preacurată a Mântuitorului nostru Iisus Hristos.

Născând cuvioasa Ana pe această fică binecuvântată, casa lor bătrână s-a umplut de multă bucurie și lumină, deoarece multă și mare era tristețea și așteptarea de până atunci. Numele pe care îl aleg și-l pun părinții copilei lor e un nume dintre cele mai frumoase care se obișnuiau la vechii evrei. Acest nume feminin este Miriam, Mariam sau Maria și însemnează „cea plăcută”, „cea frumoasă” sau „doamna”, „stăpâna” sau Despina, cum îi spun grecii. Toate aceste însemnări ale numelui ei i se potrivesc în chip desăvârșit, pentru că

de la nașterea sa, minunata copilă Maria era plină de toate însușirile și darurile trupești și sufletești.

Fiind plină de har de la nașterea sa, Sfânta Maria Fecioara a rămas plină de dar pe tot timpul vieții sale pământești. Plinătatea acestui dar dumnezeiesc ce umplea ființa sa și se revărsa peste întreaga ei făptură o apăra de orice păcat. Astfel, prin darul lui Dumnezeu, păcatul n-a atins nici trupul și nici sufletul ei, încât locașul Domnului nostru Iisus Hristos s-a păstrat curat, și trupește și sufletește. Totuși, frați creștini, Sfânta Fecioară Maria s-a născut după toate legile naturale ale nașterii omenesti și, ca urmare, ea nu a fost scutită de păcatul strămoșesc, de care a fost scutit numai Fiul ei dumnezeiesc. Această stare de sfințenie personală, dublată ca de o umbră de păcatul strămoșesc transmis prin părinți, se continuă la Sfânta Fecioară până în momentul Bunei Vestiri.

În acest moment al Bunei Vestiri, la 25 martie, după ce Sfânta Fecioară primește, în chip liber, să fie Maica Fiului lui Dumnezeu – prin acel cuvânt către înger: „Fie, după cuvântul tău” (*Luca* 1, 38), deși nu știa de bărbat – este curățită deplin de toate urmările păcatului strămoșesc prin coborârea Duhului Sfânt peste ea. În acest moment, pentru Sfânta Fecioară începe un nou capitol: de la această dată, preacurata Fecioară – preacurată pe deplin în trup și în suflet – devine locaș sfințit în care se alcătuiește trupul omenesc

al lui Dumnezeu Cuvântul. Astfel, numai după ce Sfânta Fecioară primește a fi mama lui Dumnezeu Fiul, ea este curățită deplin. Până la hotărârea aceasta suprafirească, Sfânta Fecioară Maria, deși plină de dar, era totuși sub influența păcatului strămoșesc ca și ceilalți oameni și deci liberă de a se pronunța împotriva maternității dumnezeiești. În loc să fi spus „fie”, cum a spus, putea să spună „nu primesc”. Însă a spus „fie”, adică s-a supus fără condiție, deși era fără de bărbat. Putea adică să nu primească a fi Maica Mântuitorului lumii. Așadar prin lucrarea Sfântului Duh, trupul feciorelnic, preacurat și neatins de nici un păcat, a fost curățit de păcatul strămoșesc, încât carnea din care Se va naște Domnul nostru Iisus Hristos și sângele care va da viață acestei cărni dumnezeiești să nu aibă nici o urmă de păcat, fie el păcat strămoșesc ori personal. Numai din acest trup fără pată sau imaculat al Sfintei Fecioare Maria se putea naște un trup unit într-un ipostas cu dumnezeirea. Numai acest trup putea lucra mântuirea lumii și numai acest trup era vrednic să nască pe Domnul nostru Iisus Hristos ca om.

Aceasta este învățătura ortodoxă despre Nașterea Maicii Domnului, așa cum au mărturisit-o Sfinții Părinți și Sfintele Sinoade Ecumenice. În această privință, Sfântul Chiril al Ierusalimului, în una din catehezele sale spune așa: „Hristos era Acela care avea să Se nască din Preacurata Fecioară și de aceea a umbrit-o

pe ea puterea Celui Preaînalt și Sfântul Duh S-a pogorât peste ea și a sfințit-o, pentru ca ea să poată zămisli și naște pe Acela prin Care s-au făcut toate; nașterea aceasta a fost curată și fără nicio pată” (Sf. Chiril al Ierusalimului, *Cateheze*, XVII, 6). Sfântul Ioan Damaschin, mergând pe aceeași cale a Sfinților Părinți și a sinoadelor ecumenice, sintetizează această învățătură cu următoarele cuvinte: „După ce Sfânta Fecioară Maria a primit a naște pe Fiul lui Dumnezeu, Duhul Lui Sfânt S-a pogorât peste ea, potrivit Cuvântului dumnezeiesc pe care l-a spus arhanghelul, curățind-o și dându-i în același timp puterea de a naște” (Sf. Ioan Damaschinul, *Dogmatica*, III, 2). Aceeași învățătură o aflăm cântată și în imnografia Bunei Vestiri: într-o cântare în formă de mărturisire, însăși Fecioara Maria rostește aceste cuvinte: „Sufletul mi l-a curățit, trupul mi l-a sfințit, Biserica încăpătoare de Dumnezeu m-a făcut pe mine, cort de Dumnezeu împodobit, locaș însuflețit m-a făcut venirea Sfântului Duh și curată Maică a Vieții” (*Canonul utreniei*, cântarea 7).

Frați creștini,

Maica Domnului, întrupând în sine pe Dumnezeu prin lucrarea Sfântului Duh, a sălășuit în ea lumina dumnezeiască, devenind o ființă cu totul deosebită, mai presus de oameni și de îngeri. Sfântul Grigorie Palama, un mare teolog ortodox, spune între altele

că (vezi *Omilia la Intrarea în Sfânta Sfințelor a Maicii Domnului*, 10, 39, 40, 41): „Dumnezeu, alcătuind un univers comun al bunătaților văzute și nevăzute, ne-o arată pe Maica Domnului ca întrunind în sine toate frumusețile dumnezeiești, îngerești și omenești. Și dacă frumusețea superioară ce împodobește amândouă lumile” – cerească și pământească – „este acolo numai, prin ea a venit la noi Fiul lui Dumnezeu, luând trup omenesc din ea și Dumnezeu S-a arătat pe pământ și cu oamenii împreună viețuind, fiind tuturor nevăzut înainte de ea”. Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, era din veșnicie la Tatăl, însă nu era văzut de oameni. Prin întruparea Lui din Fecioara Maria devine văzut de oameni, de lume, purtând trup omenesc ca și noi, afară de păcat. „Tot așa și în veacul nesfârșit, în ceruri, toată coborârea luminii dumnezeiești, toată forma darurilor duhovnicești, nu o poate primi nimeni fără Maica Domnului. Ea, primind toată plinătatea Celui ce plinește toate, fiecare după puterile, după proporția și măsura curăției fiecăruia...” – așa se dau darurile, după curăția fiecăruia – „...încât Maica Domnului este și vistieria și distribuitoarea bogăției dumnezeiești (...). Este izvorul și înlănțuirea tuturor bunurilor negrăite. Ea este culmea și sfârșirea întregii sfințenii”. Sfântul Grigorie Palama se întreabă așa: „Cum te voi slăvi pe tine, vistieria slavei? (...) Prin tine se luminează duhul meu cu venirea Duhului dumnezeiesc în lume.

Te-ai făcut vistiernicul și păstrătoarea harurilor, nu ca să le ții la tine, ci ca pe toate să le umpli de har, că vistiernicul adună comori spre a le împărți. Pentru ce ar ține închisă bogăția care nu se micșorează?”

De aceea, te rugăm, Stăpână preabună, dăruiește întregului tău popor aceste moșteniri ale tale, din mila și din comoara harurilor tale, ca ceea ce ești plină de har. Din aceste comori cerești ajută și tămăduiește sufletele și trupurile noastre îmbolnăvite de patimi, luminează și împacă viața lăuntrică a fiecăruia din noi, ca ceea ce cunoști bine toate necazurile noastre. Revarsă, Preasfântă, bucurie, pace și bună înțelegere în familia neamului nostru omenesc și românesc care din adâncă vechime, din vremi, te cinstește cu multă și curată evlavie.

Și îndrăznim să te mai rugăm, preasfântă Fecioară, să mijlocești la Fiul tău și Dumnezeuul nostru să potolească cumplitele vrajbe din lume, pentru că El este cu adevărat Izvorul și Stăpânul păcii. Cerem cu umilință și cu încredere toate acestea, preasfântă Fecioară și Maică a Domnului, știind că poți să ne ajuți, pentru că tu pe toate le poți câte le voiești.

Amin.

PĂRINTELE PROFESOR ION BUGA

Ion Buga s-a născut în localitatea Mocearu – Plaiul Nucului (Buzău), în anul 1949. După ciclul gimnazial, urmează cursurile Seminarului Teologic Ortodox din Buzău. Face apoi în paralel studii la Facultatea de Teologie Ortodoxă din București (1971-1973) și la cea din Atena, Grecia (1969-1971). Este hirotonit diacon (1976) și preot (1977). A predat Teologia Dogmatică și Noul Testament la Seminarul Teologic Ortodox din București și la Universitatea Ovidius din Constanța. A debutat literar în anul 1977 în revista „Luceafărul”. Este membru al Uniunii Scriitorilor din România. A publicat numeroase volume: proză literară, studii și meditații creștine, predici, traduceri.

lubi credincioși

Sărbătoarea de astăzi este cea mai sfântă, nu numai

la noi la români – dar în special la noi –, ci la toate popoarele creștine. Dacă vrei să cunoaștii frumusețea și cele din urmă ale Sfântului, ale unui popor,

Cele mai frumoase predici

21